

Dr. Noszky Jenő emlékezete 1909–1970

*dr. Balogh Kálmán**

Az 1970. esztendő nagy áldozatokat követelve köszöntött rá a magyar geológusi karra. Két nap sem telt még el Schréter Zoltán testének örök nyugovóra helyezése óta, és máris arról kaptuk a megdöbbentő hírt, hogy a nála csaknem három évtizeddel fiatalabb Noszky Jenő, választmányi tagunk, a Magyar Állami Földtani Intézet tudományos főmunkatársa, a Munka Érdemrend ezüst fokozatának tulajdonosa, a Bakony és a magyar mezozoikum kiváló ismerője is örökre lehunyta szemét. A magas kor egymagában még nem érdem, a sors ajándéka, amelyet ki-ki hajlamai és képességei szerint igyekszik a belé ültetett értékek gyarapítására, kifejlesztésére és átadására használni. Mi jobbat is kívánhatnánk barátainknak és munkatársainknak, mint jó egészséget és hosszú életet, hogy minél közelebb juthassanak ifjúkoruk nemes álmainak megvalósításához, tehetségük teljes kifejtéséhez! Hiszen a sors kegyetlen tréfamester. A zajló világ igazi vagy csak vélt szükségletei nem mindig esnek vágyaink és személyiségünk fejlődésének irányvonalába és gyakran eredeti céljainktól távoli, hosszú kitérőkre kényszerítenek bennünket. Boldog, aki túl tudja tenni magát sorsának efféle fordulatain, magát emészti az erre képtelen. Az idő múlása az, amivel versenyt kell futnunk, s nincs tragikusabb érzés, mint mikor erejük teljében levő szeretteink távoznak az élők sorából.

Különösen fájdalmas és tragikus a Noszky Jenőtől való elválás! Benne nemcsak jó barátot, hanem olyan személyiséget veszítettünk el, aki sokoldalúan művelte szenvedélyesen szeretett tudományszakját, és ezen keresztül lankadatlan szorgalommal és kötelességtudással küzdött nemzete boldogulásáért. Olyan embert, akinek segítő kezére, tanácsaira, gazdag tapasztalatainak átadására még sokáig számítani szerettünk volna. És egyenesen megrendítő a Tőle való búcsú azok számára, akik között a debreceni egyetemről, magas szellemi felkészüléssel és szinte megdönthetetlenek látszó, erős fizikummal, magabizóan indult életútjára, s akiknek sorából mégis elsőként Őt ragadta el a halál.

1909. április 15-én, Késmárkon született, id. Noszky Jenő és Mahalek Franciska házasságából. Családjával együtt 1920-ban az ország trianoni széthullása után került Budapestre. Édesapja, akit az egyetemi évek alatt kötött barátság mellett közös szakmai érdeklődés is fűzött Schréter Zoltánhoz, akorra már az észak-magyarországi oligo-miocénnek kiténő ismerője lett. Szívesen cserélte fel tehát liceumi tanárságát a tudományos tevékenységnek lényegesen kedvezőbb nemzeti múzeumi állással. Bárnily szerény is lett fizetése, szakértői munkák mellett a Magyar Állami Földtani Intézettel is kapcsolatban maradt. Ez pedig nemcsak témáinak elmélyítését, hanem négytagú családjának fenntartását is megkönnyítette. A 20-as évek szomorú világa mégis mély nyomokat hagyott az ifjú Jenőben, s aligha tévedünk, ha a szociális problémák iránti megértésének, aktív segítőkészségének indítékait éppen gyermekkori élményeiben keressük.

* Előadta a MFT 1970. március 20-i közgyűlésén.

Jenő életpályáját három messzevilágító fáklya fénye vezérelte. Az első az Édesapja volt, a Mátra és a Palócföld, jóságos, halk szavú, szelíd szerelmese. Tőle nyerte a geológuspálya szeretetét, egyszerű, hűséges, de mélyen érző szívét, emberi magatartásának szemérmességét. A második szeretett Mestere, Telegdi Roth Károly: az ő felejtetelen egyéniségével megteremtett debreceni iskolájában készült föl a Bakonyinak életműve gerincét alkotó tanulmányozására. A harmadik fáklya pedig saját, halálatlan kötelességérzésbe ágyazott hivatásstudata: ennek lobogása készítette arra, hogy válogatás nélkül, minden munkakörében, mindenkinél többet dolgozva, legjobb képeségei szerint álljon helyt.

Édesapjuk geológusi hivatása a két Noszky-gyermek közül Jenőt ragadta meg. Érettségivel kezében, 1927-ben, a debreceni Tudományegyetemre iratkozott be, mert úgy vélte, hogy annak új professzora, Telegdi Roth Károly mellett képezheti magát hajlamainak legmegfelelőbbben. Professzora irányításával előbb a tanszéképitő munkába, 1930-tól kezdve pedig a magyar geológia mostohagyermekének, a Bakonyinak a Szechenyi Társaság anyagi támogatása révén nemrég megindult részletes felvételébe is bekapcsolódott. Természetrajz-földrajz tanári oklevélének megszerzése után, 1932–33-ban a bécsi Collegium Hungaricum ösztöndíjasaként egy évet töltött Othenio Abel és Eduard Süss intézeteiben, illetve a Naturhistorisches Museum gyűjteményeiben, irodalmat és összehasonlító anyagot keresve a magával vitt ösmeralványok meghatározásához. Ennek eredményeként jelent meg 1934-ben az Északi Bakony kréta képződményeiről szóló értekezése, amely nemcsak doktorátusának biztosított „summa cum laude” minősítést, hanem pontos alapadatai révén hosszú ideig a rétegsorrend és a rétegtani szint megítélésének is bázisa lett.

Bécsből való hazatérése után még három esztendőn át tanársegédeskedett Debrecenben. ÁDOB-gyakornoki, illetve szakkorrepetitori csekély fizetéssel. Az akkori nehéz viszonyok közepette csak 1936. május 1-én léphetett a MÁFI tagjai sorába. Ennek állományában is maradt haláláig. Mindössze az 1952. XI. 16. és 1953. VII. 15. közötti idő jelent kivételt, mikor előbb a Bánya- és Energiaügyi Minisztérium Földtani Főosztályának, illetve az ebből szervezett Országos Földtani Főigazgatóságnak a vezetését látja el. Tagja marad Intézetének akkor is, amidőn (1952. VII.—1952. X. 20.) a MASZOBAL Bauxitkutató Expedíciójához vezénylik. megbízható, sokoldalú és eredményes munkája általános tiszteletet biztosít számára. 1952. október 20-tól december 15-ig, majd 1953. július 15-től, 1956. szeptember 1-ig Intézetének igazgatója, közben — mint láttuk — főosztályvezető és főigazgató. Igen halálatlan körülmények között is példátlan erőfeszítéssel igyekszik azt a nem testére szabott szerepet betölteni, s közben egészségét hozza áldozatul. Kimerülten és kedveszetten válik meg tisztétől és a személyét ért kitiüntések (a Szocialista Munkáért Erdemérem: 1955, a Munka Erdemrend ezüst fokozata: 1969) ellenére is nehezen talál magára. Ebben persze annak is szerepe lehet, hogy 1957-től kezdve jóformán sohasem jutott terepi munkához.

Jelentéseinek egyszerű áttekintéséből mindenki megállapíthatja, hogy még 1944 előtt sem foglalkozhatott zavartalanul ezer problémát rejtő fő munkaterületével, a Bakonnyal, 1945 után pedig éppen két ízben szakadt el attól, hosszú évekre. Analitikus alkat volt: a nagy kiesések után, Anteus módjára, fokozottan szüksége lett volna a területével való ölekezésre, régi észleléseinek a belőlük sarjadt új eszmék tükrében való ellenőrzésére.

Ahhoz, hogy Noszky Jenő szakmunkásságáról helyes képet alkothassunk, nyomtatásban megjelent 36 értekezésén és a Bakony négy lapot kitevő, 25 000-es térképén kívül mintegy félszáz kéziratot dolgoztatni is figyelembe kell vennünk. Ez utóbbiak közül még mindig hiányzik az a nagy számú szakvélemény, amelyet intézeti pályafutása kezdetén, a Vízföldtani Osztály beosztottjaként készített.

E gazdag örökség legnagyobb része az Északi Bakony tektonikájának, jura-kréta rétegsorai részletes taglalásának, liász korú oxidos és karbonátos mangánérczei, illetve kréta bauxittelepei helyzetének tisztázására irányul, és az ezekre vonatkozó minden további kutatásnak szilárd alapja. Nevéhez fűződik a triász—jura határon tapasztalható üledékátréteg regionális bizonyítása, s a faciésekből gazdag jura üledékképződés oly végtelen (szárazföldi avagy tengeralatti lepusztulással) értelmezhető üledékhiányainak rögzítése. Megfigyeléseinek helyességét bizonyítja, hogy a bakonyi kréta taglalására irányuló javaslatából a barrémi üledékmegszakadás időtartamát az újvizsgálat csak szűkíteni tudta, ki azonban nem küszöbölhette.

Erdeménnyel kutatott ezenkívül Néza és Jászó környékén, a réz-hegységi ásványolajhomok és vargyasi széntelepek területén, a tokaji és a kőszegi hegységekben is. Ő készítette a MÄS megbízásából a komlóí és az észak-mecseki feketekőszénterület első 10 000-és földtani térképét, s a villányi bauxitterület zárójelentését. Összefoglalta a kb. 500 km²-nyi alföldi terület artézi vizeire vonatkozó ismereteit. A Bakonyt illetően általános össze-

foglalásukig jutott el, s az Aspidocerasok beható tanulmányozásával megkezdte nagymennyiségű őslénytani anyagának meghatározását. Bírálataival építően segítette a Bakony új térképező gárdájának kialakulását, különböző tárgyú szakvéleményeivel pedig a nyersanyagkutatást.

A legnagyobb türelmű térképező és gyűjtő volt, akit valaha is láttam. A rendkívül időigényes 5000-es felmérést talán senki nem alkalmazta nálunk akkora területen és (tegyük hozzá) mostohább viszonyok között, mint ő. Kellő segítség híján, magára maradva is kénytelen volt azonban kitarítani mellette, mert nélkül a zirci szinklinorium vékony szintjeinek ábrázolása lehetetlen lett volna. Innen adódott, hogy korábbi részlettérképeinek kidolgozását csak a Bauxitkutató Expedíciónál, felesége, Dirner Erika segítségével sikerült befejeznie. Önálló felvételeinek a Telegdi Roth Károly irányítása alatt készültékkel, valamint a Göbel Ervin és Bertalan Károly adta részletekkel való egyesítéséből származik az Északi Bakonynak az a 25 000-es térkép, amelyet a Bauxitkutató Expedíció első öt évi működését összefoglaló kötethez csatolva adtak közre. Azt hiszem mindennel többet mond, hogy ez az 1400 km²-es felülel térkép (erős összehasonlása ellenére is) 102 földtani képződményt különböztet meg!

Hozzátehetjük: a pontos térképekhez óriási kövület- és kőzetgyűjtemény tartozik, amelyen még sokáig specialisták tömege dolgozhat!

Méltó helyre szállt tehát a Tudományos Minősítő Bizottság elismerése, amikor 1959-ben Noszky Jenőnek a föld- és ásványtani tudományok kandidátusa fokozatot vita nélkül ítélte meg.

Panaszai ellenére is váratlan és korai halálával önfeláldozó, igaz embert, jó és hű barát vesztítettünk el. Lehetetlen elfelejteni, mily féltő gondmal mentette intézetének értekeit a háború zűrzavarában, mint egyszerű munkatárs és mily emberileg közeledett mindenkihez, mint vezetők. Élete társulati életünkben is megbecsült, kedves és szerves része volt; választmányunk és tagságunk körében osztatlan tisztelet övezte. Belsőnkig meghatva engedtük át testét a földnek, azzal a szent ígérettel, hogy emlékét és példadassát szívünkbe zárva őrizzük!

Dr. Noszky Jenő irodalmi munkássága

Cikkek, közlemények

1. A Gross-Glockner alján. Ifjúság és Élet, 1932.
2. Adatok az északi Bakony krétaképződményeinek ismeretéhez (német kivonattal). Földtani Közöny, 64., 1934., pp. 99–136., 1 térkép, 1 táblázat.
3. Adatok a Lökút község vízellátásának kérdéséhez. (Német kivonattal.) Hidrológiai Közöny, 14., 1935., pp. 83–104.
4. Vizsgondok a Bakonyban. Ifjúság és Élet, 1937.
5. Az első valódi *Dicocerasium* sp. a magyarországi felső triász rétegekben. (Német kivonattal.) Földtani Közöny, 69., 1939., pp. 77–81., 1 tábla.
6. A Görköszentmiklósi térképlap területén előforduló artzi kutak ismertetése. (S ch m i d t E. Róberttel.) In: „A törköszentmiklósi 5165/1. sz. térképlap magyarázója.” 1941., pp. 1–22., 1 térkép.
7. A Kisújszállási térképlap területén előforduló artzi kutak ismertetése. (S ch m i d t E. Róberttel.) In: „A Kisújszállás 5165/2. sz. térképlap magyarázója.” 1941., pp. 1–20., 1 térkép.
8. Előzetes jelentés az úrkúti mangánbánya környékén végzett földtani vizsgálatokról. (V i g h Gyulával.) (Német kivonattal.) A m. k. Földtani Intézet 1936–38. évi jelentése, I., 1941., pp. 225–244., 1 térkép.
9. Adatok a Bakony Zirc és Pénzeskút közti részének földtani ismeretéhez. (Német kivonattal.) A m. k. Földtani Intézet 1936–38. évi jelentése, I., 1941., pp. 245–260.
10. Kiegészítő adatok a Keszeg és Néza közti terület triász képződményeinek rétegtanához. (Német kivonattal.) A m. k. Földt. Intézet 1936–38. évi jelentése, II., 1942., pp. 807–817.
11. Földtani vázlat az Észak-Bakony belső részéből. A m. k. Földtani Intézet 1939–40. évi jelentése, I., 1943., pp. 245–281.
12. Hozzászólás K o v á c s Lajos: „A Káváshegy júraképződményeinek sztratigráfiai és mikrotektonikai viszonyai” c. előadásához. Beszámoló a Magyar Földtani Intézet 1943. évi vitáiéseinek munkálatairól, 5., 1943., pp. 31–32.
13. Földtani megfigyelések a bakonyi Kőrös-Kékhegy-vonulat keleti lejtőjén és a Papod-hegycsoportban. (Német kivonattal.) A Magyar Földtani Intézet 1941–42. évi jelentése, I., 1943., pp. 121–136.
14. Adatok Ajfaluca, Jászó és Debrőd környékének földtani felépítéséhez. (Német kivonattal.) A Magyar Földtani Intézet 1939–40. évi jelentése, 2., 1948., pp. 861–897., 2 térkép.
15. A Rézhegyesség fiatalharmadkori fedőképződményei. (T e l e g d i R o t h Károlyval.) Földtani Közöny, 78., 1948., pp. 73–80., 1 térkép.
16. Földtani megfigyelések a Köszegi-hegységben. (F ö l d v á r i Aladárral, S z e b é n y i Lajossal és S z e n t e s Ferencel.) Jelentés a Jövedéki Műlykatás 1947–48. évi munkálatairól, Budapest, 1948., pp. 5–31., 1 térkép.
17. Jelentés a Felsőderna és Tataros közti ásványolajhomok terület földtani felvételéről. A Magyar Állami Földtani Intézet Évi Jelentése az 1941–1942. évről, 2., 1954., pp. 367–378.
18. A Rézhegyesség nvugati szevelényének földtani viszonyai Tataros és Örvénd között. A Magyar Állami Földtani Intézet évi jelentése az 1943. évről, 2., 1954., pp. 153–160.
19. Alsó kréta kövület lelőhelyek a Békás-szoros környékéről. A Magyar Földtani Intézet 1943. évi jelentése, 2., pp. 85–90.
20. A magyaregryvi laitanészko-feltárások sztratigráfiai viszonyairól. Földtani Közöny, 80., 1950., pp. 149–150.

21. Saurius-fog a bakonyi bauxitképződésnyéből. (Kretzoi Miklóssal) Földtani Közlöny, 81., 1951. p. 333.
22. Jelentés az 1946. évi Tokaj-hegységi traszktatásokról. (Angrol és orosz kivonattal.) (H e g e d ű s Gyulával.) A M. Áll. Földtani Intézet 1945–47. évi jelentése. 2. 1951., pp. 85–97., 1 térkép, 2 szelvény.
23. Jelentés az 1944. évi sümegei földtani felvételeiről. (Francia kivonattal.) Az M. Földtani Intézet 1944. évi jelentése, 1952., pp. 9–11.
24. A komló környéki kőszentéret földtani viszonyai. (Francia és orosz kivonattal.) A M. Állami Földtani Intézet 1948. évi jelentése, 1952., pp. 65–76., 1 táblázat.
25. A bakonyi mangánérc rétegeinek helyzete és kutatási kitérője. (Francia és orosz kivonattal.) A M. Tud. Akadémia Műszaki Osztályának Közleményei, 5., 1952., pp. 119–128.
26. A Szentlőki–Herend–Márkó–Városlód környéki juraterületek földtani felvétele. (Francia és orosz kivonattal.) A M. Áll. Földtani Intézet 1941–42. évi jelentése, Záró köt. 1953., pp. 3–6.
27. Előzetes jelentés a szentalkörményi földtani felvételeiről. (Francia és orosz kivonattal.) A M. Áll. Földtani Intézet 1943. évi jelentése. Befejező rész. 1953., pp. 3–6.
28. A Mecsek-hegység északkeleti szegélyének földtani vázlata. (Francia és orosz kivonattal.) A M. Áll. Földtani Intézet 1950. évi jelentése, 1953., pp. 145–154.
29. Karbonátos mangánüledékek a Bakony-hegységben. (Francia és orosz kivonattal.) (S i k a b o n y i Lászlóval.) Földtani Közlöny, 83., 1953., pp. 344–359.
30. Magyararzó, Magyarország 1 : 300 000-es földtani térképéhez. (Balogh Kálmán–Horusitzky Ferenc–Kretzoi Miklós–N o s z k y J e n ő–Rónai András–Szentés Ferenc.) A Magyar Állami Földtani Intézet kiadványa, 1958., pp. 25–41.
31. Kirándulásvetető a magyarországi Mezőzoo konferencia résztvevői számára. (Horusitzky F.–Fülöp J.–Hetényi R.–Nagy E.–N o s z k y J.–Wein Gy.–Balogh K.–Pantó G.) 1959., pp. 29–46. # 58–65.
32. V i g h Gyula emlékezete. Földtani Közlöny, 90., 1960., pp. 151–156.
33. Magyarország jura képződményei. A Magyar Állami Földtani Intézet Évkönyve, 1961., 49., 2., pp. 375–392. (Formation jurassiques de la Hongrie.) Ibid. 49., 2., pp. 481–501. Jurszkie obrazowania Węgrii. Ibid. 49., 2., pp. 501–506.
34. A Bakony-hegység északi részének földtani vizsgálata. A Magyar Állami Földtani Intézet Évi Jelentése az 1961. évről, 1., 1964., pp. 203–207.
35. Foszfór-feldúsulás az északi Bakony középső kréta rétegsorában. (N o s z k y J.–Nemesné V a r g a S.) A Magyar Állami Földtani Intézet Évi Jelentése az 1963. évről, 1965., p. 77–84.
36. A Földtani Intézet gyakorlati célú tevékenysége. In: 100 éves a Magyar Földtani Intézet. 1969., pp. 210–237.

Bauxitkutatással kapcsolatos munkák

- Jelentés az 1950. évben Magyarországon az Alsópera környékén végzett földtani munkálatokról. Budapest, 1951., 1–30., 6 táblázat.
- Jelentés az 1950. évben Magyarországon az Északi-Bakony középső és nyugati részén Alsópera, Zirc, Bakonybél, Ugod és Bakonyjákó térségében végzett bauxitkutatási munkálatokról. 2. köt., Budapest, 1951., 1–297., 13 térkép, 55 szelvény, 29 melléklet.
- Jelentés az 1951. évben Magyarországon Alsóperán végzett bauxitkutatási munkálatokról. Budapest, 1952., 1–43., 7 térkép, 9 táblázat.
- Jelentés a 3. sz. kirendeltség 1951. évben Magyarországon Tés, Csernye, Váralpota, Csőr községek környékén végzett bauxitkutatási munkálatairól. Budapest, 1953., 1–450., 6 térkép, 6 szelvény.
- Kiértékelő jelentés az 1952-ben a Villányi-hegységben végzett bauxitföldtani reambuláló földtani vizsgálatokról. Budapest, 1957., 1–208., 4 térkép, 6 szelvény és tábla, 5 táblázat.
- A Bauxitkutató Vállalat Balatonalmádi TŰK kezelésében.
- A kishód őreghégyi bauxitterület keszletbecslési jelentésének szakértői bírálat. Budapest, 1960. OÁB. TŰK irattára.
- Bírálat „A s z a b ó Elemér: Jelentés a Nyirád-Alsónyirádi erdő bauxitelfordulás II. és III. sz. lecsésmény végzett kutatómunkálatok és észlelt számítások eredményeiről” – című összefoglaló földtani jelentésről. Budapest, 1961., OÁB. TŰK irattára.
- Lektorai vélemény a Bauxitkutató Vállalat geológusai által készített „Bakony-hegység mélyszerkezeti térképéről.” Budapest, 1963. Bauxitkutató Vállalat irattára. Balatonalmádi 1–22.
- Lektorai vélemény a Bauxitkutató Vállalat Pápa, Tapolca, Devecser, Bakonyterüldő és Lovászpatona jelzésű lapokon készített mélyföldtani térképeiről. Budapest, 1964. Bauxitkutató Vállalat irattára. Balatonalmádi 1–10., 5 térképvázlat.

Kéziratok

- A salgótarjáni barnaszen és bányászata. Debrecen, 1930.
- Nógrád vármegye geológiai felépítése. Debrecen, 1931. 1–81., 2 tábla.
- Salgótarján és barnaszenbányászata, különös tekintettel a néprajzi viszonyokra. Debrecen, 1931., 1–132.
- Véleményes jelentés Űrkúti távolabbi környéke mangánelfordulásairól és javaslat azok felkutatására. (V i g h Gyulával.) Budapest, 1941., 1–5., 1 térkép.
- Jelentés a Nézsza község határában található bauxitlerület műrevaló ércvagyonáról és minőségéről. Budapest, 1941., 1–19.
- Véleményes jelentés az Űrkúti mangánbánya barnakőtermelése ügyében végzett helyszíni vizsgálatokról. (P o l l e r J e n ő v e l.) Budapest, 1943. 1–15., 2 térkép, 2 vázlat.
- A Komló környéki szentéret földtani viszonyai. Budapest, 1948., 1–46., 12 térkép, 9 szelvény.
- A Salgótarján város területén levő három artézi kút kölcsönhatásának hidrogeológiai vizsgálata. Budapest, 1944., 1–9.
- A Vargyas-folyó homoródnálási és lövetei szakaszának kőszentéret földtani viszonyai. Budapest, 1944., 1–12.
- Az Űrkúti 3. sz. akna területén végzett kutatófúrások földtani felülvizsgálata és az ércvagyon kiértékelése (B a r n a b á s Kálmánnal.) Budapest, 1950., 1–32., 5 táblázat, 6 térkép, 1 szelvény.
- Feljegyzés az Ugod-Homokbődöze térségében remélhető alkai típusú szentéret fúrásokkal való megkutatására. Budapest, 1952., 1–2., 1 térkép.
- A móri Csóka-hegy és Antal-hegy közti terület földtani viszonyai. (Előadás.) Budapest, 1954., 1–14.
- Jelentés a „Bakonyi Csoport” 1957. évi Sümege és Csabrendek környéki térképezési munkájáról. Budapest, 1958. 1–49., I–II térkép. 1 : 5000-es méretarányban. MÁFI Adattár.
- A Mecsek-hegység földtani kutatása. (A Baranya megyei Pártbizottság 1958. évi szeptemberi bányászati-fejlesztési ankétján tartott előadás.) Budapest, 1958. MÁFI adattár. 1–52.

- A Bakonyhegység jura irodalmának kiértékelése. Budapest, 1956 - 60., 1 - 86.
- A magyar országos jura alapszelvények kérdései. 1951. 1 - 12., 1 vázlat.
- Bírálat a Kőolajipari Szeizmikus Kutatási Üzem 63. sz. „Szigetvár környékén 1959 - 61. évben végzett részletező reflexiós és átvezetési korrelációs refrakciós mérésekről” című jelentéséről. Budapest, 1962. Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt Irattára. 1 - 10., 3 táblázat.
- Az Aspidocerasok rendszertana és a fajleírásaik kritikája. Budapest, 1962., 1 - 25.
- A Bakony földtani fejlődésének története. Budapest, 1962. A Bányászati Kutató Intézet Bányavizvédelmi Osztályának Irattára, 1 - 40.
- Bírálat „A Bakony hegység főtároló közeinek 1 : 300 000-es szintvonalas térképéről.” Budapest, 1962. Bányászati Kutató Intézet Bányavizvédelmi Osztályának Irattára, 1 - 5.
- Bírálat Dr. J u g o v i c s Lajos geológus - „A Dunai Cement- és Mészmu nyersanyagkészletének, agyag és mészkő tömegének minőségi és mennyiségi kutatása” - című zárójelentéséről. Budapest, 1963. O.F.F. T.Ú.K Irattára, 1 - 7.
- Jelentés a Bakonyhegység mélyszerkezeti kutatásával kapcsolatos eredmények és tudnivalók felméréséről. Budapest, 1964. MÁFI Adattár. 1 - 5.
- Bírálat a Dunai Cement- és Mészmu 1964. évi kutatási tervéről. O.Á.B. T.Ú.K Irattára, 1 - 8. 1964., Budapest.
- Földtani szakértői vélemény az E.M. Cement- és Mészipari Országos Vállalat Dunai Cement- és Mészmu, 1964 - 65 - 66. évi nyersanyag kutatási tervéről. Budapest, 1965. O.Á.B. T.Ú.K Irattára, 1 - 9.
- Lektor vélemény Dr. G é c z y Barnabás „A csernyei jura *Hammatoceratidae*-k (Ceph.)” - című monográfiájáról. MÁFI Szerkesztőség Irattár. Bp., 1964. 1 - 5.
- Lektor vélemény az Olaszfalu 1 : 25 000-es észlelési és földtani térképlapokról és a hozzájuk tartozó „magyarázóról”. MÁFI Szerkesztőség Irattár. Bp., 1965. 1 - 40.
- Opponensi vélemény dr. M é h e s Kálmán: „Magyarország Kréta-időszaki Orbitolinái” - című kandidátusi dolgozatról. Tudományos Minősítő Bizottság Irattára. Bp. 1965., 1 - 20.
- Lektor vélemény G é c z y Barnabás „A csernyei jura Ammonitínák (Ecl. *Hammatoceratidae*) című 1965. június 30-án kéziratban lezárt művéről. Bp., 1965. 1 - 9., MÁFI Szerkesztőség Irattára.
- Opponensi vélemény G é c z y Barnabásnak a föld- és ásványtani tudományok kandidátusának „A csernyei jura Ammonoideák” - című doktori értekezéséről. Bp., 1966. Tudományos Minősítő Bizottság Irattára, 1 - 27.
- Lektor vélemény K o n d á József „A Bakonyhegység-i jura időszakai képződmények üledékföldtani vizsgálata” - című dolgozatról. MÁFI Szerkesztőségi Irattár. Bp., 1966., 1 - 9.
- Lektor vélemény az L-33-36-B-c Löküt jelzésű észlelési és földtani térképlapokról és a hozzájuk tartozó „Földtani Magyarázóról”. MÁFI Szerkesztőségi Irattár. Bp., 1966., 1 - 22.
- Szakértői vélemény a „Feltárási terv a létesítendő Beremend-i Cementgyár nyersanyagkutatásához című teljes földtani kutatási tervről. O.Á.B Irattára. Bp., 1966., 1 - 11.
- Bírálat a „Fertőrákos környéki lajtamészko felderítő fázisú kutatási terve”-ről. O.Á.B. Irattára. Bp., 1966., 1 - 3.
- Bírálat a „Velece hegység gránitjának kutatási terve” című munkáról. O.Á.B Irattára. Bp., 1966., 1 - 5.
- Bírálat a „Karancs környéki pamóniai homokkő kutatási terve”-ről. O.Á.B Irattára. Bp., 1966., 1 - 3.
- „Pusztakislalu melletti kristályos mészkő (márvány) felderítő fázisú kutatási terve”-nek bírálata. O.Á.B Irattára. Bp., 1966., 1 - 4.
- Lektor vélemény a Veszprém L-33-VIII. jelzésű 1 : 200.000-es földtani térkép- és térképmagyarázóról. 1968., 1 - 13. Kimutatás a MÁFI kiadásában készített földtani térképekről. 1869 - 1968. XI. 10., 1 - 219. 1968. (B r e z s n y á n s z k y Károlyal.)
- A jura időszakai képződmények leírása. In: „Magyarázó Magyarország 200.000-es földtani térképsorozatához: I. 33-XII. Veszprém” (Szerkesztés alatt.)